

Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 4. juni 2013

Forslag

til

Lov om ændring af børneloven, lov om adoption, retsplejeloven og forskellige andre love

(Medmoderskab m.v.)

§ 1

I børneloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1047 af 8. november 2012, som ændres ved § 22 i det af Folketinget den 16. maj 2013 vedtagne forslag til lov om ændring af lov om regional statsforvaltning, lov om børns forsørgelse, lov om ægteskabs indgåelse og opløsning og forskellige andre love som følge af ændret organisering af statsforvaltningerne (Ændret organisering af statsforvaltningerne, regelforenklinger og omkostningsdækkende egenbetaling på det familieretlige område m.v.), foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 1, affattes således:

»Fødes et barn af en kvinde, der er gift med en mand, anses ægtemanden som far til barnet, jf. dog stk. 2. Registrering af faderskabet foretages af personregisterføreren i forbindelse med registrering af barnets fødsel.«

2. § 1, stk. 2, nr. 2, affattes således:

»2) moderen inden for de sidste 10 måneder før barnets fødsel har haft en anden ægtefælle eller en registreret partner uden at være separeret eller«.

3. § 1, stk. 4, nr. 2, affattes således:

»2) moderen inden for de sidste 10 måneder før barnets fødsel har haft en anden ægtefælle eller en registreret partner uden at være separeret eller«.

4. Efter § 1 indsættes:

»§ 1 a. Fødes et barn af en kvinde, der er gift med en kvinde eller har en registreret partner, registreres sæddonor som far til barnet, når betingelserne i § 27 a, stk. 1, er opfyldt, jf. dog stk. 3. Registrering af faderskabet foretages af statsforvaltningen i forbindelse med barnets fødsel.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, hvis sæddonoren er død før barnets fødsel, men efter at moderen har modtaget behandling med kunstig befrugtning.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 gælder ikke, hvis

- 1) moderen inden for de sidste 10 måneder før barnets fødsel har været gift eller registreret partner med en anden end den kvinde, der har givet samtykke efter § 27 eller § 27 a, stk. 2, uden at være separeret eller
- 2) en part, der er omfattet af § 27 a, anmoder om, at der rejses sag om faderskab eller medmoderskab.«

5. I § 2, stk. 1, 2. pkt., ændres »sker« til: »foretages af personregisterføreren«.

6. § 2, stk. 3, nr. 1, affattes således:

»1) moderen inden for de sidste 10 måneder før barnets fødsel har haft en anden ægtefælle eller en registreret partner uden at være separeret eller«.

7. § 3 affattes således:

»§ 3. Er faderskab før barnets fødsel anerkendt efter § 14, stk. 1, stk. 2, nr. 1, eller stk. 4, nr. 1, kan det på dette grundlag registreres af personregisterføreren i forbindelse med registreringen af barnets fødsel.«

8. Efter kapitel 1 indsættes:

»Kapitel 1 a

Registrering af medmoderskab i forbindelse med fødslen

§ 3 a. Fødes et barn af en kvinde, der er gift med en kvinde eller har en registreret partner, registreres ægtefællen eller partneren som medmor til barnet, når betingelserne i § 27 eller § 27 a, stk. 2, er opfyldt, jf. dog stk. 2. Registreringen af medmoderskabet foretages af statsforvaltningen i forbindelse med barnets fødsel.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke, hvis

- 1) ægtefællerne eller de registrerede partnere ved barnets fødsel er separerede,
- 2) moderen inden for de sidste 10 måneder før barnets fødsel har været gift eller registreret partner med en anden mand eller kvinde uden at være separeret eller
- 3) begge ægtefæller eller registrerede partnere anmoder om, at der rejses sag om faderskab eller medmoderskab.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, hvis ægtefællen eller den registrerede partner er død før barnets fødsel, men efter at moderen har modtaget behandling med kunstig befrugtning, og betingelserne i § 27 eller § 27 a, stk. 2, er opfyldt, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Bestemmelsen i stk. 3, jf. stk. 1, gælder ikke, hvis

- 1) ægtefællerne eller de registrerede partnere på dødstidspunktet var separerede,
- 2) moderen inden for de sidste 10 måneder før barnets fødsel har været gift eller registreret partner med en anden mand eller kvinde uden at være separeret eller
- 3) moderen anmoder om, at der rejses sag om faderskab eller medmoderskab.

§ 3 b. Fødes et barn af en ugift kvinde, anses en kvinde som medmor til barnet, hvis hun og moderen skriftligt erklærer, at de sammen vil varetage omsorgen og ansvaret for barnet, og betingelserne i § 27 eller § 27 a, stk. 2, er opfyldt, jf. dog stk. 3. Registreringen af medmoderskabet foretages af statsforvaltningen i forbindelse med fødslen.

Stk. 2. Hvis barnet er dødfødt eller dør, før registreringen af barnets fødsel finder sted, kan en kvinde i forbindelse med registreringen af barnets fødsel registreres som medmor til barnet, hvis hun og moderen skriftligt erklærer, at de ønsker hende registreret som medmor, og betingelserne i § 27 eller § 27 a, stk. 2, er opfyldt, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 gælder ikke, hvis

- 1) moderen inden for de sidste 10 måneder før barnets fødsel har været gift eller registreret partner med en anden mand eller kvinde uden at være separeret eller
- 2) en eller begge parter på tidspunktet for erklæringen er umyndig eller under værgemål.

§ 3 c. Er medmoderskab før barnets fødsel anerkendt efter § 14, stk. 1, kan det på dette grundlag registreres af personregisterføreren i forbindelse med registreringen af barnets fødsel.«

9. Overskriften til *kapitel 2* affattes således:

»Kapitel 2

Sag om faderskab og medmoderskab ved statsforvaltningen«.

10. § 5 affattes således:

»§ 5. Er faderskab eller medmoderskab registreret efter kapitel 1 eller 1 a eller anerkendt ved statsforvaltningen, kan sag inden 6 måneder efter barnets fødsel rejses af moderen, faderen, medmoderen eller barnets værge.

Stk. 2. Er faderskab registreret efter §§ 1 eller 1 a, eller er medmoderskab registreret efter § 3 a, kan sag inden for samme frist rejses af faderens eller medmoderens dødsbo, medmindre faderen eller medmoderen må anses for at have anerkendt barnet som sit.«

11. § 6 affattes således:

»§ 6. En mand, som har haft seksuelt forhold til moderen i den periode, hvor hun blev gravid, har ret til at få prøvet, om han er barnets far, jf. dog stk. 2 og § 10. Anmodningen herom skal være skriftlig og skal fremsættes inden 6 måneder efter barnets fødsel, medmindre der på tidspunktet for anmodningen verserer en sag om faderskab eller medmoderskab.

Stk. 2. Er en mand registreret som barnets far, eller er en kvinde registreret som barnets medmor, kan der ikke rejses faderskabssag efter stk. 1, jf. dog §§ 6 a og 6 b. Uanset 1. pkt. kan en mand dog rejse faderskabssag, hvis han i den periode, hvor moderen blev gravid, var gift med moderen uden at være separeret eller levede i et fast samlivsforhold med hende.«

12. Efter § 6 indsættes:

»§ 6 a. En mand eller kvinde, som har afgivet samtykke eller erklæring efter §§ 27, 27 a eller 27 b, kan rejse sag om faderskab eller medmoderskab. § 6, stk. 1, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

§ 6 b. En mand, som inden for de sidste 10 måneder før barnets fødsel har været gift med moderen uden at være separeret, skal snarest muligt have skriftlig meddelelse om barnets fødsel med vejledning om sin ret til at rejse faderskabssag. Det gælder dog ikke, hvis han allerede er part i sagen.

Stk. 2. En kvinde, som inden for de sidste 10 måneder før barnets fødsel har været gift eller registreret partner med moderen uden at være separeret, skal snarest muligt have skriftlig meddelelse om barnets fødsel med vejledning om sin ret til at rejse medmoderskabssag. Det gælder dog ikke, hvis kvinden allerede er part i sagen.«

13. § 7 affattes således:

»§ 7. Er faderskab eller medmoderskab ikke registreret, og er der ikke rejst sag af andre, rejser statsforvaltningen sag, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Er barnet dødt, skal faderskab eller medmoderskab kun søges fastslået, hvis moderen eller nogen, som har retlig interesse i det, anmoder om det.«

14. § 8 affattes således:

»§ 8. Moderen skal oplyse, hvem der er eller kan være barnets far. Hun skal endvidere oplyse, om hun er blevet behandlet med kunstig befrugtning, hvis barnet kan være blevet til ved denne behandling, og i givet fald oplyse, hvem der har samtykket til behandlingen. 1. og 2. pkt. gælder ikke, hvis stk. 2-4 finder anvendelse.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke ved anerkendelse af faderskab eller medmoderskab efter § 14, stk. 1.

Stk. 3. Er faderskab registreret efter kapitel 1, eller er faderskab efter barnets fødsel anerkendt efter § 14, stk. 1, gælder stk. 1 kun, hvis det fastslås eller må anses for væsentligt bestyrket, at den mand, der er registreret som barnets far, eller som har anerkendt faderskabet, ikke er barnets far, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Er moderen blevet behandlet med kunstig befrugtning, og er faderskab eller medmoderskab registreret efter kapitel 1 eller 1 a, eller er faderskab eller medmoderskab anerkendt efter barnets fødsel efter § 14, stk. 1, gælder stk. 1 kun, hvis det må anses for væsentligt bestyrket, at barnet ikke er blevet til ved denne behandling.

Stk. 5. Giver moderen ikke de oplysninger, der fremgår af stk. 1, skal hun vejledes om, hvilken betydning dette vil kunne få for hende og barnet.«

15. § 9, stk. 1, nr. 4 og 5, ophæves, og i stedet indsættes:

- »4) en mand, der efter moderens oplysninger er eller kan være barnets far, jf. § 8, eller hans dødsbo,
5) en mand, der har ret til at få prøvet, om han er barnets far, jf. §§ 6 eller 6 a, eller hans dødsbo,
6) en kvinde, der er registreret som medmor eller har anerkendt medmoderskabet, eller hendes dødsbo og
7) en kvinde, der har ret til at få prøvet, om hun er barnets medmor, jf. § 6 a, eller hendes dødsbo.«

16. I § 12 indsættes efter »far,«: »og at en kvinde, der utvivlsomt ikke kan anses som barnets medmor,«.

17. Overskriften før § 14 affattes således:

»Anerkendelse af faderskab og medmoderskab«.

18. § 14 affattes således:

»§ 14. En mand kan anerkende faderskabet til et barn, hvis han og moderen erklærer, at de sammen vil varetage omsorgen og ansvaret for barnet. Det gælder dog ikke, hvis moderen inden for de sidste 10 måneder før barnets fødsel eller forventede fødsel har været gift eller har haft en registreret partner uden at være separeret. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse på en kvindes anerkendelse af medmoderskabet til et barn, hvis betingelserne i § 27 eller § 27 a, stk. 2, er opfyldt.

Stk. 2. En mand, som har haft seksuelt forhold til barnets mor i den periode, hvor hun blev gravid, kan anerkende faderskabet, hvis

- 1) moderen efter det oplyste i denne periode ikke har haft seksuelt forhold til andre mænd og hun ikke er blevet behandlet med kunstig befrugtning med donorsæd fra en anden mand eller
- 2) han utvivlsomt er barnets far.

Stk. 3. Har moderen i den periode, hvor hun blev gravid, haft seksuelt forhold til andre mænd, eller er hun blevet behandlet med kunstig befrugtning med donorsæd fra en anden mand, kan en mand anerkende faderskabet, hvis han og moderen erklærer, at de sammen vil varetage omsorgen og an-

svaret for barnet. Anerkendelsen skal tiltrædes af sagens øvrige parter.

Stk. 4. En mand, der efter § 27, § 27 a, stk. 1, eller § 27 b anses som barnets far, kan anerkende faderskabet, hvis

- 1) moderen efter det oplyste i den periode, hvor hun blev gravid, ikke har haft seksuelt forhold til andre mænd og hun ikke er blevet behandlet med kunstig befrugtning med donorsæd fra en anden mand eller
- 2) han utvivlsomt er barnets far.

Stk. 5. En kvinde, der efter § 27 eller § 27 a, stk. 2, anses som barnets medmor, kan anerkende medmoderskabet, hvis moderen efter det oplyste i den periode, hvor hun blev gravid, ikke har haft seksuelt forhold til en mand og hun ikke er blevet behandlet med kunstig befrugtning med samtykke fra andre, jf. §§ 27, 27 a eller 27 b.

Stk. 6. Har moderen i den periode, hvor hun blev gravid, haft seksuelt forhold til en mand, kan en kvinde, der efter § 27 eller § 27 a, stk. 2, anses som barnets medmor, anerkende medmoderskabet, hvis hun og moderen erklærer, at de sammen vil varetage omsorgen og ansvaret for barnet. Dette gælder også i tilfælde, hvor moderen i den periode, hvor hun blev gravid, er blevet behandlet med kunstig befrugtning, og hvor en anden har givet samtykke til behandlingen og erklæret at ville være far eller medmor til barnet, jf. §§ 27, 27 a eller 27 b. Anerkendelsen skal tiltrædes af sagens øvrige parter.

Stk. 7. Anerkendelse efter stk. 1-6 skal ske skriftligt. Anerkendelse efter stk. 3 og 6 kan kun ske under et møde i statsforvaltningen.

Stk. 8. Er en af parterne frataget den retlige handleevne efter værgemålslovens § 6, kan der ikke ske anerkendelse efter stk. 1-6. Er den, der anerkender faderskabet eller medmoderskabet, umyndig som følge af mindreårighed, skal værgen samtykke i anerkendelsen. Retsplejelovens § 257, stk. 1, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 9. Inden anerkendelse efter stk. 1-6 skal den mand, som anerkender faderskabet, eller den kvinde, der anerkender medmoderskabet, være gjort bekendt med retsvirkningerne af anerkendelsen og med, at sagen kan kræves afgjort ved retten.

Stk. 10. Faderskab eller medmoderskab kan ikke inden barnets fødsel anerkendes efter stk. 2, nr. 2, stk. 3, stk. 4, nr. 2, stk. 5 og 6.«

19. Overskriften til *kapitel 3* affattes således:

»Kapitel 3

Sag om faderskab og medmoderskab ved retten«.

20. § 16 affattes således:

»§ 16. Moderen har pligt til at møde i retten og afgive forklaring om, hvem der er eller kan være barnets far, og om hun er blevet behandlet med kunstig befrugtning, hvis barnet kan være blevet til ved denne behandling, og i givet fald hvem der har samtykket til behandlingen. § 8, stk. 2-5, finder tilsvarende anvendelse.«

21. § 17 affattes således:

»§ 17. Retten inddrager de mænd og de kvinder, der er nævnt i § 9, og andre mænd eller kvinder, der efter det oplyste kan være henholdsvis far eller medmor til barnet. §§ 6 b, 10 og 12 finder tilsvarende anvendelse.«

22. Overskriften før § 19 affattes således:

»Anerkendelse af faderskab og medmoderskab«.

23. § 19 affattes således:

»§ 19. Faderskab og medmoderskab kan anerkendes over for retten. § 14 finder tilsvarende anvendelse.«

24. Overskriften før § 20 affattes således:

»Dom til faderskab og medmoderskab«.

25. I § 20 indsættes som *stk. 4* og *5*:

»*Stk. 4.* En kvinde kan dømmes som medmor, hvis hun efter § 27 eller § 27 a, *stk. 2*, anses som medmor til barnet.

Stk. 5. En mand kan dømmes som far, hvis han efter § 27, § 27 a, *stk. 1*, eller §§ 27 b eller 27 c anses som far til barnet.«

26. § 21, *stk. 1* og *2*, affattes således:

»Er faderskabet eller medmoderskabet til et barn ikke registreret eller fastslået ved anerkendelse eller dom, genoptages sagen efter anmodning fra moderen eller hendes dødsbo, barnet eller dets værge eller dødsbo, en mand, som har ret til at få prøvet, om han er barnets far efter § 6 eller § 6 a, eller en kvinde, som har ret til at få prøvet, om hun er barnets medmor efter § 6 a.

Stk. 2. Genoptagelse kan kun finde sted, hvis det antageliggøres, at en bestemt mand kan blive barnets far, eller at en bestemt kvinde kan blive barnets medmor.«

27. § 22, *stk. 2*, ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 2.* Er medmoderskabet til et barn registreret eller fastslået ved anerkendelse eller dom, genoptages sagen, hvis moderen eller hendes dødsbo, barnet eller dets værge eller dødsbo og medmoderen eller hendes dødsbo i enighed anmoder om det.

Stk. 3. Genoptagelse efter *stk. 1* eller *2* kan kun finde sted, hvis det sandsynliggøres, at en mand kan blive barnets far, eller at en kvinde kan blive barnets medmor.«

28. § 23 affattes således:

»§ 23. Er der i forbindelse med registreringen af faderskab eller medmoderskabet sket fejl, der kan have betydning for, hvem der er registreret som far eller medmor, kan moderen eller hendes dødsbo, barnets værge eller dødsbo, den registrerede far eller hans dødsbo, den registrerede medmor eller hendes dødsbo eller en mand eller kvinde, der på grund af fejlen ikke er blevet registreret som far eller medmor til barnet, eller dennes dødsbo inden 3 år efter barnets fødsel forlange sagen genoptaget.

Stk. 2. Sag efter *stk. 1* kan ikke rejses af faderen eller hans dødsbo eller af medmoderen eller hendes dødsbo, hvis han eller hun med kendskab til eller formodning om fejlen har

anerkendt barnet ved at behandle det som sit. Sag kan heller ikke rejses af moderen eller hendes dødsbo, hvis hun med kendskab til eller formodning om fejlen har ladet faderen eller medmoderen behandle barnet som sit.

Stk. 3. En sag skal genoptages efter anmodning fra en mand eller en kvinde, som efter § 6 b skal have meddelelse om barnets fødsel, hvis meddelelsen ikke er kommet frem til den pågældende inden 5 måneder efter fødslen. Anmodningen skal fremsættes uden ugrundet ophold, efter at den pågældende har fået kendskab til barnets fødsel, og senest 3 år efter fødslen.«

29. § 24 affattes således:

»§ 24. Er faderskabet eller medmoderskabet til et barn registreret eller fastslået ved anerkendelse eller dom, kan moderen eller hendes dødsbo, barnets værge eller dødsbo, faderen eller hans dødsbo eller medmoderen eller hendes dødsbo inden 3 år efter barnets fødsel anmode om, at sagen genoptages, hvis der er fremkommet oplysninger om omstændigheder, der kan antages at ville give sagen et andet udfald, eller der i øvrigt er særlig anledning til at antage, at sagen vil få et andet udfald.

Stk. 2. Ved afgørelser efter *stk. 1* tillægges det navnlig betydning,

- 1) hvor lang tid der er gået siden barnets fødsel,
- 2) om faderen med kendskab til eller formodning om de omstændigheder, der rejser tvivl om, hvorvidt han er far til barnet, har anerkendt barnet ved at behandle det som sit,
- 3) om medmoderen med kendskab til eller formodning om de omstændigheder, der rejser tvivl om, hvorvidt hun er medmor til barnet, har anerkendt barnet ved at behandle det som sit,
- 4) om moderen med kendskab til eller formodning om de omstændigheder, der er nævnt i nr. 2 og 3, har ladet faderen eller medmoderen behandle barnet som sit,
- 5) om en part med kendskab til eller formodning om de omstændigheder, der rejser tvivl om, hvem der er barnets far eller medmor, ikke inden rimelig tid har anmodet om genoptagelse, og
- 6) om barnet kan forventes at ville få en far eller en medmor, hvis sagen genoptages.«

30. Overskriften til *kapitel 5* affattes således:

»Kapitel 5

Faderskab, medmoderskab og moderskab ved kunstig befrugtning«.

31. Overskriften før § 27 affattes således:

»Faderskab og medmoderskab«.

32. §§ 27 og 28 ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 27. Er en kvinde blevet kunstigt befrugtet af en sundhedsperson eller under en sundhedspersons ansvar, anses hendes ægtefælle, registrerede partner eller partner som barnets far eller medmor, hvis denne har givet samtykke til be-

handlingen og barnet må antages at være blevet til ved denne, jf. dog § 27 a, stk. 1. Samtykket skal være skriftligt og indeholde en erklæring om, at manden skal være barnets far, eller at kvinden skal være barnets medmor.

§ 27 a. Er en kvinde, der er gift med en kvinde eller har en registreret partner eller en kvindelig partner, blevet kunstigt befrugtet med en kendt mands sæd af en sundhedsperson eller under en sundhedspersons ansvar, anses manden som barnets far, hvis barnet må antages at være blevet til ved denne behandling og manden skriftligt har erklæret, at han skal være barnets far, jf. dog stk. 2. Ægtefællen, den registrerede partner eller partneren til den kvinde, der skal behandles, skal have givet skriftligt samtykke til behandlingen.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke, hvis de tre parter, der er nævnt i stk. 1, skriftligt erklærer, at ægtefællen, den registrerede partner eller partneren til den kvinde, der skal behandles, skal være barnets medmor. Herefter anses ægtefællen, den registrerede partner eller partneren som barnets medmor.

§ 27 b. I situationer, der ikke er omfattet af §§ 27 eller 27 a, anses en sæddonor som far til et barn, der med hans sæd er blevet til ved kunstig befrugtning af en anden kvinde end hans ægtefælle eller partner, hvis

- 1) den kunstige befrugtning er foretaget af en sundhedsperson eller under en sundhedspersons ansvar,
- 2) han skriftligt har givet samtykke til, at en bestemt kvinde modtager behandlingen,
- 3) barnet må antages at være blevet til ved denne og
- 4) han skriftligt har erklæret, at han skal være barnets far.

§ 27 c. I sager, der ikke er omfattet af §§ 27, 27 a, 27 b eller 28, anses en sæddonor som far til et barn, der med hans sæd er blevet til ved kunstig befrugtning, medmindre sæden er anvendt uden hans viden eller efter hans død.

§ 28. Medmindre andet følger af § 27, § 27 a, stk. 2, eller § 27 b, anses en sæddonor ikke som far til et barn, der med hans sæd er blevet til ved kunstig befrugtning, hvis sæden er doneret til et vævscenter, der distribuerer sæd, en sundhedsperson eller en person, der arbejder under en sundhedspersons ansvar.«

33. § 33 affattes således:

»§ 33. Social- og integrationsministeren fastsætter regler om behandling af sager efter denne lov, herunder om personregisterførernes og statsforvaltningens registrering af faderskab og medmoderskab, om statsforvaltningens behandling af sager om faderskab og medmoderskab, om beregning af den periode, hvor moderen blev gravid, og om retsgenetiske undersøgelser.

Stk. 2. Blanketter til brug for registrering af faderskab og medmoderskab og til brug for anerkendelse og afgivelse af erklæring efter §§ 14, 19, 27, 27 a og 27 b skal være godkendt af social- og integrationsministeren. Social- og integrationsministeren kan bestemme, at underskrifter på disse blanketter skal være bekræftet af en advokat eller to vittersvidner eller på anden måde.

Stk. 3. Social- og integrationsministeren kan bestemme, at en anerkendelse afgivet i udlandet skal ligestilles med en anerkendelse for statsforvaltningen.«

34. To steder i § 34 indsættes efter »faderskab«: », medmoderskab«.

§ 2

I lov om adoption, jf. lovbekendtgørelse nr. 392 af 22. april 2013, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 3, ophæves.

2. § 4, 3. pkt., ophæves.

3. § 8 a ophæves.

4. I § 25, nr. 3, ændres »§§ 6, 8 og 8 a« til: »§§ 6 og 8«.

§ 3

I forældreansvarsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1073 af 20. november 2012, foretages følgende ændringer:

1. § 6, stk. 2, nr. 1, affattes således:

»1) den separerede mand eller medmor ifølge anerkendelse eller dom anses som henholdsvis barnets far eller medmor eller«.

2. § 7, stk. 1, affattes således:

»Forældre, der ikke er gift med hinanden, har fælles forældremyndighed, hvis

- 1) de efter børnelovens § 2, stk. 1, § 3 b, stk. 1, § 14, stk. 1, 3 eller 6, eller § 19, jf. § 14, stk. 1, 3 eller 6, har afgivet erklæring om, at de sammen vil varetage omsorgen og ansvaret for barnet,
- 2) de har indgået aftale om fælles forældremyndighed efter § 9 eller
- 3) manden efter børnelovens § 1 a er registreret som far til barnet.«

3. I § 7, stk. 3, indsættes efter »far«: »eller en kvinde som medmor«.

§ 4

I lov om børns forsørgelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1044 af 29. oktober 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 19, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »faderen«: »eller medmoderen«.

2. I § 19, stk. 2, indsættes efter »kvinde,«: »eller den, der har givet samtykke til, at en kvinde er behandlet med kunstig befrugtning, hvis barnet må antages at være blevet til ved denne behandling, jf. børnelovens §§ 27 eller 27 a,«.

§ 5

I barselloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1070 af 14. november 2012, som ændret ved § 6 i lov nr. 1380 af 23. december 2012 og § 4 i lov nr. 357 af 9. april 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, stk. 2, indsættes efter »Faderen«: »eller medmoderen«.
2. I § 7, stk. 3, indsættes efter »fader«: »eller medmor«.
3. § 8, stk. 8, ophæves.
4. I § 9, 2. pkt., indsættes efter »Faderen«: »eller medmoderen«.
5. I § 12, stk. 2, ændres »§ 8, stk. 6 og 8,« til: »§ 8, stk. 6,«.
6. § 13, stk. 1, affattes således:
»Hvis barnet er dødfødt, dør eller bliver bortadopteret inden den 32. uge efter fødslen, har moderen ret til fravær i 14 uger efter barnets død eller bortadoption. I tilfælde, hvor moderen lider af en graviditetsbetinget sygdom, forlænges fraværsretten, dog højst indtil 46 uger efter fødslen. Er barnet dødfødt, eller dør det inden den 32. uge efter fødslen, bevarer faderen eller medmoderen retten til fravær efter § 7, stk. 3.«
7. I § 14, stk. 2, 3. pkt., ændres »§ 8, stk. 6 og 8« til: »§ 8, stk. 6«.
8. I § 15, stk. 3, ændres »mandlig lønmodtager« til: »kommande fader eller medmor«.
9. I § 15, stk. 7, udgår »eller § 8, stk. 8,«.
10. I § 23, stk. 1, ændres »§ 8, stk. 6 og 8,« til: »§ 8, stk. 6,«.
11. I § 25, stk. 1, ændres »§ 7, stk. 1 eller 2, § 8, stk. 6, 1. pkt., eller § 8, stk. 8« til: »§ 7, stk. 1 eller 2, eller § 8, stk. 6, 1. pkt.«

§ 6

I retsplejeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1008 af 24. oktober 2012, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 429 af 1. maj 2013, foretages følgende ændringer:

1. Overskriften til *kapitel 42 a* affattes således:
»Kapitel 42 a
Sager om faderskab og medmoderskab«.
2. I § 456 a indsættes efter »faderskab«: »og medmoderskab«.
3. § 456 b, stk. 1 og 2, affattes således:
»Sag kan indbringes for retten her i landet, hvis
 - 1) moderen eller barnet har bopæl her,

- 2) en person, som i medfør af § 456 e, stk. 1, nr. 3, er part i sagen, har bopæl eller ophold her eller personens dødsbo behandles eller har været behandlet her eller
- 3) faderskabet eller medmoderskabet er registreret efter børnelovens kapitel 1 eller 1 a, anerkendt efter børnelovens §§ 14 eller 19 eller fastslået ved dom.

Stk. 2. Sag efter anmodning fra en person, som efter børnelovens § 6 eller § 6 a har ret til at få prøvet, om den pågældende er barnets far eller medmor, kan dog kun indbringes for retten her i landet, hvis moderen og barnet har bopæl her.«

4. § 456 c, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Har moderen ikke hjemting her i landet, indbringes sagen for byretten, hvor den person, som i medfør af § 456 e, stk. 1, nr. 3, er part i sagen, har hjemting. Er flere personer i medfør af § 456 e, stk. 1, nr. 3, ved sagens indbringelse for retten parter i sagen, bestemmer justitsministeren, hvilken af de kompetente byretter sagen skal indbringes for.«

5. I § 456 e, stk. 1, nr. 3, ændres »mænd« til: »personer«.

6. I § 456 f, stk. 1, 2. pkt., ændres »mand« til: »person«, og »ham« til: »den pågældende«.

7. I § 456 g, 2. pkt., ændres »mand« til: »person«, »far« til: »forælder«, og »manden« til: »den pågældende«.

8. I § 456 h, stk. 3, ændres »fadermuligheder« til: »fader- eller medmodermuligheder«.

9. I § 456 i, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »far«: »eller medmor«.

10. § 456 i, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Den eller de personer, som i medfør af § 456 e, stk. 1, nr. 3, er parter i sagen, har pligt til at møde i retten og dér afgive forklaring om, hvorvidt de har haft seksuelt forhold til moderen i den periode, hvor hun blev gravid, eller om de i medfør af børnelovens §§ 27, 27 a eller 27 b har samtykket til, at moderen blev kunstigt befrugtet. Reglerne i § 171, stk. 2, nr. 1, og §§ 177-180 finder tilsvarende anvendelse.«

11. I § 456 k, stk. 2, ændres »mand« til: »person«.

12. § 456 k, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Sagen hæves, når

- 1) faderskabet eller medmoderskabet er anerkendt, jf. børnelovens § 19,
- 2) ingen af de personer, der i medfør af § 456 e, stk. 1, nr. 3, er parter i sagen, bliver dømt som far eller medmor,
- 3) barnet er afgået ved døden, jf. dog børnelovens § 7, stk. 2, eller
- 4) ingen fader- eller medmodermuligheder er oplyst, kan identificeres eller findes.«

13. I § 456 n, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »faderskabet«: »eller medmoderskabet«.

14. I § 456 o, stk. 3, 2. pkt., ændres »mænd« til: »personer«.

§ 7

I arveloven, lov nr. 515 af 6. juni 2007, som ændret ved § 3 i lov nr. 168 af 12. marts 2008 og § 3 i lov nr. 221 af 21. marts 2011, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 1, 2. pkt., ændres »fædrene« til: »den ene forælder«, og »mødrene« til: »den anden forælder«.

2. I § 3, stk. 3, ændres »fædrene og mødrene« til: »forældrene«, og »fædrene eller mødrene« ændres til: »den ene forælder«.

§ 8

Loven træder i kraft den 1. december 2013, jf. dog § 9.

§ 9

Stk. 1. Børnelovens §§ 27, 27 a og 27 b som affattet ved denne lovs § 1, nr. 32, finder alene anvendelse på børn, der er blevet til ved kunstig befrugtning, hvis samtykke til kunstig befrugtning og erklæring om at skulle være barnets far eller medmor er afgivet efter lovens ikrafttræden.

Stk. 2. Børnelovens §§ 27 c og 28 som affattet ved denne lovs § 1, nr. 32, finder alene anvendelse på børn, der er ble-

vet til ved kunstig befrugtning, der er foretaget efter lovens ikrafttræden.

Stk. 3. De hidtil gældende bestemmelser i børnelovens §§ 27 og 28 finder fortsat anvendelse på børn, der er blevet til ved kunstig befrugtning, der er foretaget før lovens ikrafttræden.

Stk. 4. De hidtil gældende bestemmelser i § 1, stk. 3, § 4, 3. pkt., § 8 a og § 25, nr. 3, i lov om adoption finder fortsat anvendelse på børn, der er blevet til ved kunstig befrugtning, der er foretaget før lovens ikrafttræden, hvis statsforvaltningen inden 3 måneder efter barnets fødsel har modtaget samtykket til adoptionen fra barnets mor.

Stk. 5. Når der er sket stedbarnsadoption efter den hidtil gældende bestemmelse i § 8 a i lov om adoption, finder de hidtil gældende regler i § 7, stk. 2 og 3, § 8, stk. 8, § 9, 2. pkt., § 12, stk. 2, § 13, stk. 1, § 14, stk. 2, 3. pkt., § 15, stk. 3 og 7, § 23, stk. 1, og § 25, stk. 1, i barselloven anvendelse.

§ 10

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Lovens §§ 1-4 og 7 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Folketinget, den 4. juni 2013

MOGENS LYKKETOFT

/ John Dyrby Paulsen